

Morita Tsuneo köszöntő beszéd

Tisztelt Nagykövet Úr! Kedves Barátaim !

Koszonom szépen mindenkinek a mai könyvem bemutató jelenléteket. Különösen szeretnék köszönten Szelény Károlynak, aki kezdeményezte a könyvem megjelenését az első ötlettől a könyvform készítés-ig. Tovább Kass János-nak, aki mindig hozzájárult majdnem minden könyvem grafikához. A barátom, Kovács Géza-nak és Zalai Ernő-nek sokat köszöntöm a szöveg alapos olvasásban és javításban. Kornai-nak, mit mondjam, hogy az élettemben nemcsak legtöbb időmet használtam a Ő munkai tanulmányozásában, hanem legtöbbet is tanultam sok mindenben. És most nem a fordításommal, hanem a saját munkámmal valahogyan tudtam viszonzni a Kornai közgazdaságtan megértéséhez, bár azt hiszem, hogy nem mindent, ami írtam, tud fogadni.

Bár ebben a könyvben nem csak kritika, hanem más jellegű irasom is van, de többen már is tudják, hogy általában irasomban tele van a kritikus elemzéssel. Ezzel kapcsán egy-két dolgot szeretnék említeni.

Egy nemzetközi konferenciában tartottam egy kritikus elemzést Magyarországról. Erre elége érdekes reakcióval találkoztam. Egy japán discussant, a felkért hozzászóló így szólalt, hogy „Az előadónak van valami baja Magyarországgal, valami rossz élmény vagy tapasztalom volt-e? Azért kritikus az Ország ellen?” Akar kutató-, akar elemző-, akar tudós-ként én nem az Ország reklam képviselője, de vannak, akik gondolnak, hogy meg kell dicsérni az adott országon zajló minden fejleményeket, amellyel foglalkozik, így az ország hangszóló szerepét is játszható. Amikor ennek furcsaságot meséltem egy ismerősöm tudós-nak, akkor úgy válaszolta, hogy mindenkinek, ebben az esetben a kutató-nak is, a saját otthoni macska legokosabb és legcsinosabb világban. Azaz, a kutatási tárgy ország lesz, mint a saját otthoni macsika, szóval lengyel macsika, cseh macsika és magyar macsika stb.. Azóta én ilyen kutató-nak hangszóló magatartását a „hazi macsika jelenség”-nek nevezem.

Szóval nekem Magyarország nem otthoni macsika. Azért kritikus leszek Magyarországról, mert ez az életem valódi része és nem mindenegy az, hogy merre változik magyar társadalom és magyar gazdaság. Ha nekem nem fontos Magyarország, akkor nem érdekli engem.

Még egyet szeretnék mondani. A szerkesztő asszony kérdez tőlem, hogy több bosszúság ellenére mi az, hogy mégis maradtatják engem Magyarországon. Ez a más kérdése. Erre mai jelenlévők megjéleése valaszol: japában el se képzelnl ilyen méltóságok öszzetélel megjeleneését a könyvem bemutatóban, nemcsak tudos barataim, hanem fótos-, grafíkaművész-, zenész-, filmrendezővel is együtt tudok ünnepelel. Kicsi ország, azért tömör kapcsolatot tudok tartani a kitűnő barataimmal. Hát, Kobayashi Keniciro jön Magyarországra, akkor Ő zongora kissérlellel is tudok éneklel. Ilyen lehetetlen elképzelnl japában.

Kb. 10 évvel ezelelőtt egy japán hetilapon megjelent a nyugdíjasok áttelepetési világ ransor, amelyben Budapest a lista élén szerepelt. Talan az hozzájárult ennek a ragsorának, hogy akkoriban John Lenon felesége, Ono Yoko járt Budapestre, és az volt a Budapesti vonzjelszó, hogy „ az élel művész lenni”.

Igazan, ez az én céloim is, az élel művész lennék!

Mégegyszer üdöväzlelőm mindenkinek.

Köszönöm szépen